החתול והכוכבים

סיפר - קמביז קאקאונד
ציורים – נדא אזימי

לחתול התחשק לנגוס משהוא טעים.

שתי ציפורי דרור ישבו על עץ.
הוא טיפס על הגזע כדי לתפוס
ולטרוף אותן,
אך הן היו זריזות וברחו.

החתול ניגש לבריכה.
דגים רבים שחו בבריכה והוא
הושיט את כפו כדי לתפוס אחד.
אך הדגים היו זריזים וירדו מיד
לעומק.

החתול עלה לגג ונשכב.
הוא ראה שמיים מלאים בכוכבים.
הוא אמר לעצמו "הם נראים לי
טעימים. הלוואי והיו לי כנפיים.
הייתי עף לשמיים ואכל את כל
הכוכבים."

ואז צמחו לו כנפיים.
הוא באמת עף לשמיים ואכל
כוכבים.
בטנו התמלאה בהם.

במשך הזמן החתול אכל את כל הכוכבים שבשמים, פרט לכוכב קטן אחד, שהיה גבוה בפסגת השמים. החתול רצה לאכול גם אותו, אבל לא יכול היה להתרומם אליו, כי בטנו הייתה כבדה מדי.

הוא חזר לארץ. בטנו הייתה נפוחה וזרחה. הוא היה עכשיו חתול זורח.

הכוכב הקטן היה עצוב כי נשאר לבדו בשמיים.
הוא החליט "עלי להציל את חבריי הכוכבים."
הוא ירד לארץ, התיישב על הר גבוה והתחיל
להשחיז את קרניו על הסלעים.
כשקרניו היו חדות הוא קרא לחתול ואמר לו
"חתול גרגרן! ראה כמה טעים אני. אוכל אותי!"

החתול אכל את הכוכב
הקטן ונרדם שבע.
הכוכב התגלגל לבטנו,
בירך את חבריו ואמר
"עכשיו אשחרר אותכם."

הוא התחיל לחתוך את בטנו של
החתול בקרניים המושחזות.
הכוכבים יכלו לצאת ולחזור לשמיים.

החתול התעורר עם כאבי בטן.
הוא הרגיש רעב כי בטנו הייתה ריקה.
הוא השתוקק לנגיסה, לפחות אחת קטנה.
הוא עבר בחצר וילל.
פתאום נפתחה דלת ויד קטנה הופיעה. היד הקטנה הגישה לחתול שתי קציצות בשר קטנות.

החתול עצם את עיניו, אכל את הקציצות ואמר "איזה כוכבים טעימים!"

הכוכבים צחקו וצחוקם נשמע בכל השמיים.